

РЕШЕНИЕ

№ 30591

гр. София, 01.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 10.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6172** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.68, ал.6 ЗМВР.

Образувано е по жалба на И. И. В., срещу заповед № 3286з-1250/02.04.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за неправилно приложение на материалния закон и целта му, както и нарушение на процесуалните правила, поради следното:

Излага се, че ответникът е извършил формална и необоснована преценка за продължаване на обработване на личните данни на И. И. В., без да съобрази, че деянията са били извършени през 2006г., 2008г. и 2010г., преди повече от 16 години. След това жалбоподателят не е имал нито една криминална проява, поради което ответникът въобще не е мотивирал необходимостта от продължаване на обработване на личните му данни. Визират се допуснати нарушения на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (Директива (ЕС) 2016/680).

Според съображение 26 на Директива (ЕС) 2016/680 се изисквали гаранции, че събраните лични данни не надхвърлят необходимото и се съхраняват за период не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват, и че „с цел да се гарантира, че срокът на съхранение на данните не е по-дълъг от необходимия, администраторът следва да установи срокове за тяхното изтриване

или периодичен преглед“. Цитират се разрешенията, дадени в решението на Съда на ЕС от 30 януари 2024 г. по дело № C-118/2022 г.

Обработването на лични данни в случаите, свързани с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред било допустимо, само ако администраторът периодично проверявал дали продължава да съществува връзката, между съхраняваните данни и преследваната цел. Ответникът бил длъжен във всеки конкретен случай, да осъществява тази проверка, като съобрази характера и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено, реабилитирано ли е то и при коя хипотеза - по право, съдебна или абсолютна реабилитация, дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация, лицето е извършило друго престъпление и дали същото е от общ характер, както и данните за личността му, респ. риска, който то представлява.

В обжалваната заповед не било посочено, нито в останалите документи по преписката било визирано, че обработването на личните данни на И. И. В. касаело само защита на националната сигурност, а и престъпленията, за които той е бил осъден, също не предполагали такъв извод. Не бил извършен анализ относно личността на жалбоподателя; осъществените от него престъпни деяния; реабилитацията му; налице ли са други данни за извършени престъпления и противообществени прояви; има ли срещу него неприключени досъдебни производства и повдигнати обвинения; какъв период е изминал от извършване на деянието, съответно от изтърпяване на наказанието до датата на подаване на искането. Това представлявало на нарушение на член 4, параграф 1, буква „в“, „д“ от Директива (ЕС) 2016/680. Нямаło събрана информация, че субектът представлява висок риск от гледна точка на противодействие на престъпността или опазване на обществения ред, а това били обстоятелства, които водели до скъсяване на периода за съхранение на неговите данни.

В проведеното открито заседание на 10.07.2026г. жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Национална полиция“, чрез процесуален представител юрк. Г. Р., изразява становище за неоснователност на оспорването. Моли жалбата да бъде отхвърлена, като се потвърди заповедта. Излага, че същата е издадена от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормите на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Извършена е била проверка към датата на подаване на искането дали съхранението на лични данни за целите по чл. 27 от ЗМВР, все още е необходимо. По този начин предпоставката за законосъобразно провеждане на административното производство по чл. 68, ал.6 ЗМВР за снемане на полицейска регистрация, била налице. Не е изтекъл и срока по чл. 7, ал. 1 от Инструкция № 8121з- 1280/2021г. При анализа се установявала необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, включително за тяхната оперативно-издирвателна дейност по чл. 8, ал. 1 ЗМВР, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Органът подробно е проучил характера на извършените престъпления, съобразил е, че не се касае за инцидентно престъпно деяние, а за трайно установена престъпна дейност. Въз основа на това, не можело да се стигне до заключение, че заявителят представлявал по-малък риск и съответно данните не са необходими за целите, за които се съхраняват.

Въпреки, че по преписката нямаło информация за настъпила реабилитация, се отбелязва, че тя не била основание за снемане на направените полицейски регистрации. Реабилитацията настъпвала по право, т.е. след изтичане на определен срок от време и не се свързвала с преценка на други обстоятелства относно личността на дееца. В тази насока се позовава на съображение 61 от

решение от 30.01.2024 г. по дело № С-118/2022 г. на Съда на ЕС, съгласно което настъпилата реабилитация не водела задължително до снемане на полицейската регистрация, а била единствено индиция, че субекта на данни представлява по-малък риск. Визира се и съображение 67 от цитирано решение, според което за преценка относно „абсолютната необходимост“, степента на риск на лицето следвало да се отчете като елемент наред с естеството и тежестта на престъплението и конкретния контекст в който е извършено.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано въз основа на заявление рег. № 342000-16339/13.11.2025г. по описа на ОДМВР С., от И. И. В. с ЕГН [ЕГН], с което е направено искане за снемане на полицейски регистрации и заличаване на лични данни.

При разглеждане на искането по реда на Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация (Наредбата), е била направена проверка в ОДМВР С. и в ГДНП, при която е констатирано следното:

И. И. В. имал извършени 3 (три) полицейски регистрации по чл. 68, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), както следва:

I. Полицейска регистрация с рег. № 9137 от 26.10.2006 г. по описа на РУ С., за деяние по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК по ДП № 763/03.10.2006 г.

Досъдебно производство № 763/2006г. на РУ С., пр. пр. №1999/2006 г. на Районна прокуратура С. (РП С.) е обединено с ДП № 494/2006 г. на РУ С., пр. пр. № 1232/2006 г. на РП С.. О. досъдебно производство № 494/2006 г. на РУ С., пр. пр. № 1232/2006 г. на РП С., е внесено на 22.03.2007г. в Районен съд- Силистра за разглеждане, с обвинителен акт срещу И. И. В., за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т.3, т.5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. Образувано е било НОХД № 274/2007г.

С присъда № 430/20.06.2007г. по НОХД № 274/2007г. на Районен съд- Силистра, И. И. В. е бил признат за виновен в това, че през периода 03.10.2006г.-10.10.2006 г. в [населено място], в условията на продължавано престъпление, като непълнолетен, но разбираш свойството и значението на извършеното и можещ да ръководи постъпките си по разумни подбуди, в съучастие след предварителен сговор с други непълнолетни лица, като съизвършител, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 999,40 лева, от владението на различни лица, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, а именно:

1. На 03.10.2006 г. в [населено място], [улица], в съучастие след предварителен сговор с други непълнолетни лица, като съизвършител е отнел чужди движими вещи- на обща стойност 555,40 лв., от владението на друго лице от [населено място], без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои;

2. На 06/07.10.2006 г. в [населено място], от магазин на [улица], в съучастие след предварителен сговор с други непълнолетни лица, като съизвършител, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот, е отнел чужди движими вещи от владението на магазин „Шик“ ООД , на обща стойност 155 лв., без съгласие на владелците и с намерение противозаконно да ги присвои;

3. На 07.10.2006 г. в [населено място], от офис на [улица], в съучастие след предварителен сговор с други непълнолетни лица, като съизвършител, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот, е отнел чужда движима вещ на стойност 50 лв., от владението на друго лице от [населено място], без негово съгласие и с намерение противозаконно да я присвои;

4. На 09/10.10.2006 г. в [населено място], в съучастие след предварителен сговор с други непълнолетни лица, като съизвършител, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот, е отнел чужди движими вещи- на обща стойност 159 лв., от владението на Основно училище „К. и М.“ [населено място], без съгласие на надлежен представител (директор) с намерение противозаконно да ги присвои;

5. На 10.10.2006 г. в [населено място], от моторно превозно средство- „Форд“, модел „Транзит“, с рег. [рег.номер на МПС], паркиран по [улица], в съучастие с други непълнолетни лица, като съизвършител е отнел чужда движима вещь на стойност 80 лв., от владението на лице от [населено място], без негово съгласие и с намерение противозаконно да я присвои.

На основание чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, чл. 20, ал. 2, чл. 26 и чл. 63, ал. 1, т. 3 НК, вр. чл. 373 от НПК, вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, съдът му е наложил наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“, за срок от една година; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“, за срок от една година; „включване в програми за обществено въздействие“, за срок от една година.

II. Полицейската регистрация с рег. № 9438 от 19.08.2008 г. по описа на РУ С., за деяние по чл. 343в от НК по ДП № 454 от 24.07.2008 г. на РУ С.. Образувана е прокурорска преписка № 1328/2008 г. на РП С.. В Районен съд Силистра е внесен за разглеждане обвинителен акт срещу И. И. В., за престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 26, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. Образувано е НОХД № 4/2009 г.

С присъда № 407/11.06.2009 г., постановена по НОХД № 4/2009г. на РС Силистра, И. И. В. е бил признат за виновен за това, че за времето от 17:30 ч. до 19:50 ч. в [населено място], по [улица], първоначално до завод „Стомана“ („Хром“) и впоследствие в близост до бензиностанция „Т. О. Груп“, като непълнолетен, но разбиращ свойството и значението на извършеното и можеш да ръководи постъпките си по разумни подбуди, в условията на продължавано престъпление, е управлявал моторно превозно средство - мотопед „Х. Дио“, без съответно свидетелство за управление на МПС и в едногодишния срок от наказването му по административен ред с наказателно постановление № 4332/02.10.2007 г. на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР С., влязло в сила на 03.07.2008 г. за управление на МПС без свидетелство.

На основание чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 3, вр. ал. 1, т. 4 от НК, съдът му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година. На основание чл. 9, ал. 1, вр. чл. 66, ал. 1 от НК, е било отложено изпълнението на наказанието за срок от две години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

III. Полицейската регистрация с рег. № 9788 от 17.12.2010 г. по описа на ОДМВР С., за деяние по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК, по ДП № 759 от 01.11.2010 г. на РУ С.. Образувана е прокурорска преписка № 3007/2010 г. на РП С.. В РС Силистра е бил внесен за разглеждане обвинителен акт срещу И. И. В., за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 7, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 и чл. 28 от НК. Образувано е НОХД № 93/2011 г.

С присъда № 219/10.03.2011 г., постановена по НОХД № 93/2011 г. на РС Силистра, И. И. В. е признат за виновен в това, че в периода от 24.10.2010 г. до 31.10.2010 г. в [населено място], в условията на повторност, като помагач в съучастие с други лица, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот - счупване на двойно стъкло на прозорец на спалня, използване на МПС, марка „Б. 520И“, с рег. [рег.номер на МПС], в немаловажен случай, от дом находящ се на [улица], е отнел чужди движими вещи на обща стойност 1650 лв. от владението на лице от [населено място] без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои.

На основание чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4, т. 7, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. чл. 28 от НК, вр. чл. 58а от НК и чл. 373 от НПК, съдът му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от

осем месеца, изтърпяването на което да започне при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип. На основание чл. 68, вр. чл. 69 от НК, РС Силистра привежда в изпълнение и присъдата постановена по НОХД № 409/2009 г., с която на В. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година. Изтърпяването на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ е при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

С решение № 38/23.06.2011 г. по ВНОХД № 157/2011 г. на Окръжен съд Силистра, е била потвърдена присъда № 219/10.03.2011 г., постановена по НОХД № 93/2011 г. на РС Силистра, като същата е влязла в сила на 23.06.2011 г.

Изготвена е била справка за съдимост № 260211005000065398/11.02.2026 г., видно от която И. И. В. с ЕГН [ЕГН] е бил признат за виновен и осъждан, по НОХД № 247/2007 г., НОХД № 4/2009 г. и НОХД № 93/2011 г. на Районен съд Силистра, така и по следните други дела:

1. НОХД № 1343/2006 г. с присъда № 146/26.02.2007 г. на РС Силистра, за деяние по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т.3 и т.5, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК и на основание чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, е наложено наказание „обществено порицание“;
2. НОХД № 173/2007 г. със споразумение № 221/26.03.2007 г. на Районен съд Силистра, за деяние по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, т.5, вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 63 от НК, вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, с наложено наказание „пробация“;
3. НОХД № 1470/2006 г. с присъда № 204/19.03.2007 г. на Районен съд Силистра, за деяние по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4, т.5, вр. чл. 26 и чл.63 от НК и на основание чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 2. б. „б“ от НК, с наложено наказание „пробация“;
4. НОХД № 388/2011г. с присъда № 490/17.06.2011 г. на Районен съд Силистра, за деяние по чл.195, ал. 1, т.3, т. 4 и т. 7, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 28 от НК, вр. чл. 58а от НК, с наложено наказание „лишаване от свобода“, за срок от една година и шест месеца, при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

При проверката по преписката е било установено, че по тези четири наказателни производства на И. И. В. не са били извършени полицейски регистрации.

От директора на ОДМВР С. е постъпило мотивирано предложение (рег. № 342р-1451/29.01.2026 г.) за отказ за снемане на полицейски регистрации рег. № 9137 от 26.10.2006 г. по описа на РУ С., рег. № 9438 от 19.08.2008 г. и рег. № 9788 от 17.12.2010 г. по описа на ОДМВР С., извършени на И. И. В..

При направена проверка в информационните фондове на МВР е установено, че за И. И. В., ЕГН: [ЕГН] се обработват следните данни:

1. Полицейска регистрация № 9137/26.10.2006 г. в РУ-С. за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК, по ДП № 1886 ЗМ-763/03.10.2006 г. по описа на РУ- С., водено по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК;
2. Полицейска регистрация № 9438/19.08.2008 г. в ОДМВР-С. за престъпление по чл. 343в от НК, по ДП № 1886 ЗМ-454/24.07.2008 г. по описа на РУ- С., водено по чл. 343в от НК;
3. Полицейска регистрация № 9788/17.12.2010 г. в ОДМВР-С. за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК, по ДП № 1886 ЗМ-759/01.11.2010 г. по описа на РУ- С., водено по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК;
4. Преписка № 1886 ЗМ-951/01.12.2006г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал.1, т. 3 от НК;
5. Преписка № 1886 ЗМ-494/19.06.2006г. по описа на РУ-С., по чл. 216, ал. 1 от НК;
6. Преписка № 1886 ЗМ-618/14.08.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал.1, т. 5 от НК;
7. Преписка № 1886 ЗМ-508/26.06.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал.1, т. 3 от НК;
8. Преписка № 1886 ЗМ-521/28.06.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК;

9. Преписка № 1886 ЗМ-566/24.07.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК;
10. Преписка № 1886 ЗМ-782/07.10.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 2 от НК;
11. Преписка № 1886 ЗМ-779/07.10.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК;
12. Преписка № 1886 ЗМ-789/10.10.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК;
13. Преписка № 1886 ЗМ-795/11.10.2006 г. по описа на РУ-С., по чл. 194, ал. 1 от НК;
14. Преписка № 1886 ЗМ-785/10.11.2010 г. по описа на РУ-С., по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК.

По досъдебно производство № 1886 ЗМ-759/2010 г. по описа на РУ-С. имало постановена присъда № 219/10.03.2011 г. на Силистренски районен съд, с която на И. В. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца при първоначално строг режим.

По досъдебно производство № 1886 ЗМ-454/2008 г. по описа на РУ-С. имало издадена присъда № 407/11.06.2009 г. на Силистренски районен съд, с която на И. В. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година. На основание чл. 69, ал. 1 и във вр. чл. 66 от НК, съдът е отложил изтърпяването на наказанието за срок от две години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

По ДП № 1886 ЗМ-763/03.10.2006 г. по описа на РУ-С. е била издадена присъда № 430/20.06.2007 г., влязла в сила на 06.07.2007 г. по НОХД № 274/2007 г. на Силистренски районен съд, като на И. И. В. са наложени пробационни мерки.

Административното производство е приключило с постановяването на **заповед № 32863-1250/02.04.2026г.** на директора на ГДНП. С този акт, е било отказано снемане на полицейски регистрации на И. И. В. рег. № 9137 от 26.10.2006 г. по описа на РУ С.; рег. № 9438 от 19.08.2008 г. и рег. № 9788 от 17.12.2010 г. по описа на ОДМВР С..

В мотивите на акта, ответникът е приел, че осъждането на лицето с влязла в сила присъда и настъпилата, респ. постановена реабилитация не са сред основанията по чл. 68, ал. 6 ЗМВР за снемане на полицейска регистрация. Изложил е още, че е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за И. И. В., събрани чрез способа на полицейската регистрация, включително при извършване на тяхната оперативно-издирвателна дейност по чл. 8, ал. 1 от ЗМВР, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Данните били нужни за установяване на връзки между разкритите престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото.

Актът е постановен на основание чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, чл. 21, ал. 1 от Наредбата, както и Съображение 27 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с

обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, и Съображения 55, 61, 66 и 68 от Решение на СЕС (голям състав) от 30 януари 2024 г., по дело № С-118/2022 г.

При така установеното от фактическа страна, **Административен съд София-град** обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и от лице, чийто материални права са пряко и непосредствено засегнати от акта.

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт (заповед № 8121з-267/10.03.2015г. на министъра на вътрешните работи). В този смисъл не се констатира порок на волеизявлението по чл.146, т.1 от АПК, което да обуслови неговата невалидност.

На второ място, актът е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити, доколкото в ЗУТ липсват специални изисквания в тази насока. Посочена е правната квалификация, фактическите основания, както и доказателствата въз основа на които са установени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол и осигурява възможност на оспорващия да организира защитата си в процеса.

На трето място, не са били извършени съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна по см. на чл.146, т.3 АПК.

Преценката на органа е направена, след обсъждане на релевантните факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в преписката доказателствен материал. Съобразно служебното начало в процеса, ответникът е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са извършени съществени процесуални нарушения, при изясняване на предмета на спора, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби.

На четвърто място, спорът между страните се свежда до правилното приложение на материалния закон и неговата цел по см. на чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно чл. 68, ал. 1 ЗМВР, полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни

да предприемат необходимите мерки за извършване на полицейската регистрация. Според чл. 68, ал. 3 ЗМВР (в редакцията преди изм. ДВ.бр.66/21.07.2026г.), за целите на полицейската регистрация полицейските органи: събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи (т. 1); дактилоскопират и фотографират лицата (т. 2); изземват образци за ДНК профил на лицата (т. 3).

Според чл. 68, ал. 6 ЗМВР (в редакцията преди изм. ДВ. бр.66/21.07.2026г.), полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на лицето, когато: регистрацията е извършена в нарушение на закона (т. 1); наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК (т. 2); наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда (т. 3); лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание (т. 4); лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници (т. 5).

Приета е Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация (Наредбата), като съгласно чл. 2, ал. 1 от нея, полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3, която се осъществява при условията на ЗМВР с цел защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Данните от полицейската регистрация се съхраняват и обработват в информационните фондове на Министерството на вътрешните работи.

В настоящия случай не е изпълнено нито едно от основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР (в редакцията преди изм. ДВ.бр.66/21.07.2026г.) за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя. Съгласно чл. 1, § 1 от Директива 2016/680, с нея се установяват правилата във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. Полицейската регистрация на лице, доколкото се основава на данните за извършено престъпление и осъждането му, попада в приложното поле на тази директива, съответно законосъобразността на заповедта следва да се преценява с оглед на относимите ѝ разпоредби.

С решението от 30.01.2024г. по дело № С-118/2022 г. на СЕС се постановява, че „чл. 4, § 1, букви „в“ и „д“ от Директива 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5 и чл. 10, чл. 13, § 2, буква „б“ и чл. 16, § 2 и § 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на

предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване“.

В рамките на всяко производство по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, компетентният орган следва да извърши проверка за необходимостта от обработване на личните данни на заявителя. Отказът за снемане на полицейска регистрация ще бъде незаконосъобразен, ако няма проверка за съответствие с чл. 4, § 1, б. „в“ и „д“ от Директива 2016/680. Едва след приключването ѝ органът може да даде отговор на въпроса трябва ли обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респективно ограничена. В този смисъл е и съдебната практика - например решение № 5668/30.05.2025г. по дело № 998/2025 г., V-то отд. на Върховния административен съд на Република Б.. За целите на тази проверка органът следва да съобрази: характера и тежестта на престъплението за което е осъдено лицето; настъпилата реабилитация; дали в срока от извършване на престъплението до реабилитацията лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер; както и данните за личността на лицето, респ. рискът който то представлява. Необходимо е още да бъде направена съпоставка на важността на преследваната цел с полицейската регистрация и спрямо конкретното лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, включително правото на изтриване/заличаване на информацията за лицето (т. 67 във връзка с т. 62 и т. 69 от решението по дело № С-118/2022 г. на СЕС). Трябва да бъде потърсен и баланс между обществения интерес от това правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето и неговото право да бъдат заличени същите, щом съхранението им вече не е необходимо.

Що се касае до реабилитацията, то тя заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане (чл. 85, ал. 1 НК), но не е абсолютно основание за снемане на полицейската регистрация. Реабилитацията следва да разглежда не от гледна точка на последиците от осъждането, а в аспекта на обработването на лични данни за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Само на база изтекъл период от извършване на деянието не може да се приема отпаднала необходимост от специфичните данни за осъденото лице за целите на оперативно-издирвателната дейност по чл. 8, ал. 1

ЗМВР, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

След даване ход на устните състезания в процеса (10.07.2026г.) е приета нова разпореда на чл.68, ал.6, т.7 ЗМВР (обн. ДВ, бр. 66 от 2026г.), според която полицейската регистрация се сменя, когато лицето е осъдено с влязла в сила присъда и са изтекли:

а) дванадесет години от изтичането на давността по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс за извършено тежко умишлено престъпление;

б) осем години от изтичането на давността по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс в останалите случаи.

Съответствието на административния акт с материалния закон обаче се преценява към момента на издаването му, а именно: 02.04.2026г. Това означава, че жалбоподателят може да инициира ново производство, ако счита, че е изтекъл за него визирания срок и да претендира снемане на полицейската регистрация на основание чл.68, ал.6, т.7 ЗМВР (обн. ДВ, бр. 66 от 2026 г.).

В оспорената заповед органът се е позовал на решението на СЕС, като е предприел и действия по чл. 19, ал.4 и ал.6 от Наредбата: по служебен ред са изискани документи, включително и справка за съдимост на И. И. В.. Изложени са подробни мотиви за извършените престъпления, преценена е тяхната тежест и личността на И. И. В.. Според настоящия състав е налице пропорционалност между важността на преследваните цели по чл. 67 ЗМВР и същността на ограничението на правото за изтриване на данни.

Съгласно т. 61 от Решение от 30.01.2024 г. по дело № С-118/2022 г. на СЕС, реабилитацията не води задължително до снемане на полицейската регистрация, а е само индиция, че субектът на данни представлява по-малък риск.

Осъждането с влязла в сила присъда за престъпления от общ характер е достатъчно основание да се приеме, че за целите на обработване на личните данни, свързани с предотвратяване на престъпления, не е отпаднала необходимостта от полицейска регистрация към дата-02.04.2026г. Този извод не се променя от изтеклия период от осъждането, а наличието на полицейска регистрация не може да се определи като прекомерно или неоправдано засягане на личния интерес на И. И. В., противопоставим на обществения интерес. Относими са обстоятелствата, свързани със степента на обществена опасност на противоправните деяния, за опазване на обществения ред, за разкриване и превенция на правонарушения. При оценката на тези критерии, правилно ответникът е приел, че полицейската регистрация трябва да се запази и няма основание за заличаването ѝ.

Съгласно чл.46 ЗЗЛД във вр. чл.25, ал.3 ЗМВР, когато сроковете за изтриване на лични данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им не са нормативно установени, те се определят от администратора. Извършването на периодична проверка се документира, а решението за продължаване на съхранението на данните се мотивира.

В конкретиката на казуса, чл. 7, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в МВР, предвижда срок за съхранение до 50 години от започване на обработването и срок за периодична проверка – 5 години.

Максималният срок за съхранение на данните – 50 години не е изтекъл, а продължаване на съхранението на данните за И. И. В., с оглед целите на полицейската регистрация следва да се преценява служебно на всеки 5 години.

В заключение, съдът приема, че кумулативно не са налице юридически факти - елементи от правопораждащ фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен акт по чл.68, ал.6 ЗМВР. Постановен е законосъобразен административен акт, а отсъствието на отменителните основания по чл.146 АПК, води до отхвърляне на подадената срещу него жалба.

Съществуват правоизключващи обстоятелства, които са нормативно регламентирани пречки за удовлетворяване на претенцията на И. И. В. за снемане на полицейски регистрации: 1. № **9137/26.10.2006 г.** по описа на РУ С., за деяние по чл. 195 от НК по ДП № 763/2006 г. ; 2. № **9438/19.08.2008 г.** по описа на РУ С., за деяние по чл. 343в, ал.2 от НК по ДП № 454/2008 г.; 3. № **9788/17.12.2010г.** по описа на ОДМВР-С., за деяние по чл. 195, ал. 1 от НК по ДП № 759/2010 г.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на ГДНП, сумата в размер на 200,00 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. Г. Р. Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б. и Решение 2025/1407 на Съвета от 08 юли 2025 г., относно приемането на еврото от Б., официалната парична единица в Република Б. е еврото с легова равностойност от 1.95583 български лева. По аргумент от чл. 12 и чл.13 от ЗВЕРБ, сумата трябва да бъде превалутирана по посочения курс и определена на 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента).

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд София-град**, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. В. ЕГН [ЕГН], срещу **заповед № 3286з-1250/02.04.2026г.** на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

ОСЪЖДА И. И. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“, с адрес: [населено място], [улица], сумата от 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента), на

основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: